

ikke længer er brandfarlig, er særlig stiftet til dette Museumsbrug, at just den Dvang, der er bleven paalagt Arkitekten ved Udviklingen af den gamle Bygning, i Virkeligheden til syvende og sidst har været til Nytte og ikke til Skade for Installeringen af de nye Museer, idet just en af de Grundsætninger, som Worsaae i sin Tid gjorde gældende, og som fuldstændig tiltrædes af den nuværende Museumsbestyrelse, kunde fuldt ud gennemføres ved disse Nybygninger, og der har her ikke været nogen Fristelse til at gaa bort fra dem. Man har sagt, at man vilde kunne faa en ganske anderledes smuk og monumental Bygning, hvis man byggede et andet Sted. Det skal jeg lade staa ved sit Værd — efter hvad jeg tror, og efter hvad jeg kan domme, vil den Bygning, som her vil blive rejst, hvis Lovforslaget gaar igennem, blive baade smuk og en virkelig Pryd for Byen. Man har ment, at denne Bygning ikke vilde blive stor nok, som den her foreslaas bygget, og at man særlig tillige ikke vil være i Stand til at udvide den i Fremtiden. Dette sidste er der naturligvis noget sandt i, thi bygger man en Bygning midt i en By, saa kan man ikke uden videre udvide den, men paa den anden Side bliver der en saa overordentlig stor Plads til de Museer, her er Tale om, en større Plads end i sin Tid er bleven forlangt af Worsaae i den store Bygningskommission, som da var nedsat, og fuldt ud den Plads, som er forlangt af den nuværende Museumsbestyrelse, saa jeg tror, at man i saa Henseende ikke behøver at nære nogen Frygt. Jeg ser ikke rettere, end at ikke blot i vor Tid, men ogsaa i vore Børns og Børnebørns Tid, i de første hundrede Aar, vil der fornøftigvis ikke kunne blive Tale om nogen Udvidelse af de Bygninger, som her foreslaas. Det ene af de tre Museer — eller fire, om man vil — der skulle optages i Bygningerne, nemlig det oldnordiske Museum i Forbindelse med Folkemuseet, vil der nu ganske sikkert være fuldstændig Plads til; der vil ikke med nogen rimelig Grund kunne siges, at der ikke er Plads nok til det, jeg tror næsten for al Tid.

Hvad det andet Museum angaar — etnografisk Museum — da kan det jo godt siges, at til et virkelig stort etnografisk Museum efter Berliner- eller Pariser-Mønstret — ja dertil vil der ikke blive Plads. Det have vi dog alligevel ikke Raad til, vi maa nøjes med noget mindre paa det Punkt; og lige over for vort Lands Størrelse og vort Lands hele Formuestilstand er den Plads, som her bydes til et etnografisk Museum, fuldkommen tilstrækkelig. Et et-

nografisk Museum her maa jo dog til syvende og sidst nærmest betragtes som et sammenlignende Museum paa en vis Maade til Hjælp ved de Studier, som gøres i det oldnordiske Museum, vort egentlige historiske Nationalmuseum.

Noget lignende gælder om de to smaa Museer, Antikabinettet og Mønt- og Medailliesamlingen; de ere jo i Virkeligheden kun Studiefsamlinger og intet andet og kunne efter vore Forhold ikke blive andet.

Der er saa et Spørgsmaal tilbage endnu: Spørgsmaalet, om det vil være rigtigt, naar man nu vil benytte den Plads, som her foreslaas, at beholde Prinsens Palæ i det væsentlige, som det er, eller rive det ned og bygge helt nyt. Jeg er gaaet ud fra den Forudsætning, at Prinsens Palæ burde ubetinget beholdes; Prinsens Palæ er i og for sig en ret smuk og i alt Sald interessant Bygning og en af de faa Bygninger, vi have tilbage fra dens Tid; jeg har ikke set rettere, end at det vilde være en Vandalsisme at rive den ned.

Hermed skal jeg slutte, idet jeg haaber, at det høje Ting og hele Rigsdagen vil kunne slutte sig om det Forslag, som her ligger for. Jeg tror, det vilde være en stor Synd, om man vilde forkaste alt det Arbejde, der er præsteret paa det Omraade i de sidste Aar og begynde helt forfra. Jeg tror virkelig, at man derigennem vilde gøre overordentlig stor Skade lige over for Museerne, og jeg kan i saa Henseende kun henvisse til de Udtalelser, der fra de museumskyndige medfølge Lovforslaget.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Der er altsaa ikke faldet andre Udtalelser end dem fra det ærede Medlem fra Storebeddinge (S. Scavenius), saa jeg finder blot Anledning til at sige, at jeg i et og alt kan henholde mig til de Meddelelser, Oplysninger og Forklaringer, som i hans Foredrag ere indeholdte. Jeg tror ligesom han, at der i dette Arbejde ligger en Fortættelse af planlagte Ting, og med hvilke det høje Ting har været bekendt, at der ved Fuldførelsen og Gennemførelsen af disse vilde være vundet noget betydeligt, vundet, hvad der i disse Samlingers Interesse maatte ønskes for en Fremtid, for hvilken vi i alt Sald ikke ere i Stand til at sætte nogen Grænse, og jeg mener da ikke, man kan stille sine Fordringer videre. Jeg skal anbefale Lovforslaget paa det bedste til det høje Ting.

Sutein: Det er selvfølgelig ikke let for mig at sige noget egentlig oplysende om